

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 96. Cardinalis Salviati extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](#)

tandemque die octava Aprilis Anno In-Sæcul. XVI.
carnationis Dominicæ millesimo quin- A.C. 1553.
gentesimo quadragesimo nono Cardina-
lum Collegio accensuit. Ceterum Maf-
fæus nondum trigesimum quintum æta-
tis suæ annum emensus erat, cum spei
de ejus virtute, ac prudentia conceptæ
rara ederet specimina; semper enim us-
que ad ultimum vitæ suæ halitum pie-
tatis, modestiæ, temperantiæ, ac man-
suetudinis laude præfulgebat. Insuper
arctam cum Ignatio Societatis Jesu Con-
ditore amicitiam fovebat, eique ope-
ram suam navabat ad excludendas a So-
cietate dignitates Ecclesiasticas. Scripsit
etiam Maffæus plura ingenii sui monu-
menta, atque profundæ eruditionis te-
stimonia, ex quibus præcipua sunt com-
mentaria in epistolas Ciceronis, Histo-
ria de inscriptionibus, & imaginibus an-
tiquorum numismatum, nonnullæ ora-
tiones, ac epistolæ quamplurimæ. Obiit
hoc anno supra millesimum quingente-
simo quinquagesimo tertio die sexta Julii,
sepultusque est in Maffæorum Sacello
ad S. Mariam supra Minervam.

§. XCVI.

Cardinalis Salviati extrema.

Alter ex Cardinalibus hoc item anno *Ciacon.*
defunctis erat Joannes Salviatus Flo- *p. 406.*
rentinus ex Jacobo Salviato, & Lucretia *Ughel in*
X x 2 Medi- Ital. Sacra

Sæcul. XVI. Medicæa Leonis Papæ sorore Anno mil.
 A.C. 1553. lesimo quadringentelimo nonagesimo die
 vigesima quarta Martii natus. **Hic vir**
Ruber *hist.* *Raven.* **vigesimum septimum ætatis annum at-**
S. Marth. tigerat, cum Protonotarii Apostolici mu-
Gall. Christ nere functus ab eodem Pontifice Menfe ¹⁵⁵³
Paul. Jov. lio Anno post Christum natum millesimo
hist. l. 25. quingentesimo decimo septimo purpura
 decoraretur, obtento titulo SS. Cosme,
 & Damiani. Is ex Salviatorum Familiæ primus Cardinalium Collegio ad-
 scriptus subinde pluribus Episcopatibus præfuit; nam rexit Ecclesiam Ferrarensim, Firmanam in Piceno, Volateranam in Etruria, Tranensem in Apulia, S. Severini in Calabria, ac juxta nonnullos Scriptores etiam Fanensem, necnon Theanensem in Campania Felici, & Bitectensem in Neapolis Regno, nec minus variis negotiis sibi injunctis magnam ubique nominis sui famam sibi comparabat; primo enim Parmam, ac regnante Clemente VII. Placentiam, postea vero in Gallias ad Franciscum I. Regem ablegabatur, ubi, cum Romanam urbem a Cæsareo milite expilatam, captumque Pontificem Anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo septimo intellexisset, nil intentatum reliquerat, ut Regem ad Sedis Apostolicæ ac Christi Vicarii inique vexati defensionem stimularet. Nec inanis erat ejusdem

dem conatus; ab eodem enim Rege pro Sæcul. XVI.
Sancti Popoli, Biterrensi, Olorensi, ac A. C. 1553.
Vasionensi Episcopatibus juxta non nul-
lorum relationem nominabatur. Postea
ex Sacri Collegii consensu in Hispaniam
ad Carolum V. pro pace impetranda de-
stinabatur; verum consulto hanc lega-
tionem obire recusabat, ne ad Romanæ
Ecclesiæ dedecus forte a Cæsare deti-
neretur. Porro sub Paulo III. ex Car-
dinale Diacono Presbyteris accensitus
Albanensem, Sabinum, & Portuensem
Episcopatum obtinuit, a Julio tertio au-
tem deputabatur, ut sanctam D. Pauli
portam anno Sacro aperiret. Intererat
quoque comitiis, in quibus Adrianus
VI. Clemens VII. Paulus III. & Julius III.
summi Pontifices creabantur; quinimo,
defuncto Paulo III. Salviatus ad sum-
mi Pontificatus apicem abs dubio eve-
ctus fuisset, nisi Carolus V. Cæsar
eius electioni obstitisset. Denique die
vigesima octava Octobris Ravennæ non
sine communi omnium piorum luctu apo-
plexia tactus decepit: præcipue vero il-
lius obitum deplorabant Literati, qui
Mœcenatem oppido liberalem, ac Pro-
tectorem beneficium amisere, eidemque
vivo plura ingenii sui monumenta nun-
cuparunt. Delatum erat corpus ejus
Ferrariam, atque in Ecclesia Majori se-
pultum, ubi quinquagesimo tertio post

Xx 3

anno

Sæcul. XVI. anno Estensis Cardinalis s, & Joannes Fon-
 A C 1553. tana Ferrarensis Episcopus prope Ur-
 bani III. Sarcophagum eidem magnifi-
 cum monumentum erigi curarunt.

§. XCVII.

*Cardinalis Pighini fatum.**Ciaton.**p. 776.**Ughel. l. c.**Pallav. l. 10.**c. 15. n. 1.**l. 11. c. 2.**n. 6. c. 8.**n. 6. lib. 11.**c. 13. n. 1.**&c a libi.*

Eodem hoc anno inter Cardinales ter-
 tius vivis eruptus est Sebastianus
Pighinus, seu *Pelginus* natione Italus,
Pallav. l. 10. patria *Rhegiensis*. Is primo Capuae
c. 15. n. 1. *Canonicus*, *Rotæ Auditor*, ac *Pauli III.*
l. 11. c. 2. ad *Carolum V. Cæsarem* legatus nomi-
n. 6. c. 8. *nabatur*, & postea *Alisanensi Episco-*
n. 6. lib. 11. *patu donabatur*: inde autem Anno Do-
c. 13. n. 1. mini millesimo quingentesimo quadra-
&c a libi. gesimo ad Ferentinensem translatus,
 rursus ad eundem Imperatorem a Julio
 III. Papa Legatus decernebatur. Post
 hæc Anno reparatæ salutis millesimo
 quingentesimo quinquagesimo ab eodem
 Pontifice Archiepiscopus *Sipontinus*, &
 tertio demum anno *Adrienfis Episcopus*
 renuntiatus est: cum vero sub eodem
 Papa *Synodus Tridentum* revocaretur,
 unacum *Aloysio Lippomano Veronensi*
 Episcopo illuc missus est, ut ibi unacum
Cardinale Crescentio præsideret, ubi
 etiam, cum idem *Crescentius* morbo
 correptus Sessioni decimæ sextæ die
 vigesima sexta Aprilis celebratæ præesse
 haud posset, *Pighinus* ejusdem vices
 agens